

19/09/2016

ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ

ಹಿಂಳಾಂತಿ

ಬಾಪ್ದಾದಾ

ಮುಧುಬನ

“ಮುಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ – ನೀವಿಂಗ ಅತ್ಯಿಕ ಕಾರ್ಯೋಭಾರ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅತ್ಯವಂದು ತಿಳಿದು ಪ್ರತಿಕರು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅತ್ಯವು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶೈಂಷ್ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಆಧಾರವೇನಾಗಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ಬ್ರಹ್ಮಕುಮಾರ್/ಸುಮಾರಿಯಾದಾಗಲೇ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯ ಸಿಗುವುದು ಆದರೆ ಶೈಂಷ್ಪದವಿಗೆ ಆಧಾರ ವಿದ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇళೆ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಜೆನಾಗಿ ಓದುತ್ತಾಗಿ ಇದ್ದಾಗ ಪೂರ್ಣಪವಿತ್ರಾದಾಗ ರಾಜ್ಯಪದವಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಯಾರು ಪೂರ್ಣ ಓದುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಕರುಬಂಧನವಿದೆಯೋ, ಪೂರ್ಣ ಪವಿತ್ರಾಗಿಲ್ಲವೋ ಮತ್ತು ಅಂತಹವರು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಪ್ರಜೀಗಳಿಗೆಯೂ ಸಾಧಾರಣ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವರು.

ಹಿಂಳಾಂತಿ. ಅತ್ಯಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅತ್ಯಿಕತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಿಕ ಕಾರ್ಯೋಭಾರ್ ಆಗಿದೆ ಬಾಕಿ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಕಾರ್ಯೋಭಾರು ಆಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಗಳಿಂದ ಕಾರ್ಯೋಭಾರು ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಅತ್ಯವೇ ಈ ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ಓದುತ್ತದೆ, ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ವಿಕರು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಅಧರಿಂದ ಹಿತಿತ್ತಾಗಿ, ಪಾಪಾತ್ಮನಿಂದ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯವೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ದೇಹಾಭಮಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾತ್ಮಾನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ, ನಾನು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹವರು ಕಾಮಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಕ್ರೋಧಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಶರೀರದ ಹೆಸರನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ದೇಹಾಭಮಾನಿಗಳ ಪ್ರಪಂಚ, ಇಂತಹವರು ಕಲೆಯ ಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಯಿಗಿದಲ್ಲ ಈ ರಿತಿಯರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳರುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ತಮ್ಮನ್ನು ಅತ್ಯನಿಷ್ಠಿಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ, ನಾನಾತ್ಮಾ ಈ ಶರೀರರಾಹಿ ವಸ್ತವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಪಾತ್ರವನ್ನಾಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳೂ ಸಹ ಜಿನ್ನ-ಭಿನ್ನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಪಾತ್ರವನ್ನಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನೀವಾತ್ಮರು ಮೊದಲು ಶಾಂತಿಧಾಮದಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ, ಶಾಂತಿಧಾಮವು ನಿಮ್ಮ ಮನಯಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಆ ಹದಿನ ನಾಟಕವಿರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಇದು ಬೇಕದಿನ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ, ಎಲ್ಲಾ ಅತ್ಯರು ಪರಮಧಾಮದಿಂದ ಬಂದು ಶರೀರಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಪಾತ್ರವನ್ನಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅತ್ಯಾಗಳ ಮೂಲಮನೆಯು ಪರಮಧಾಮವಾಗಿದೆ, ಆ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳ ಮನಯ ಇಲ್ಲಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಪಾತ್ರವನ್ನಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ನೀವು ಅತ್ಯರಾಗಿದ್ದಿರಿ. ತಂದೆಯಂತೂ ಮಕ್ಕಳೇ ಮಕ್ಕಳೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಪತಿತ-ಪಾವನ, ನೀವೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯರ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಯಾರಿಗೆ ನೀವು ಗಾಡ್ಫಾದರ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ. ಪರಮಹಿತನು ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಿಂಕರನಿಗೂ ಸಹ ಪರಮಹಿತ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯವಿದೆ ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವತಾಯ ನಮಃ, ವಿಷ್ಣು ದೇವತಾಯ ನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.... ದೇವತೆಗಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಹೇಗೆ ಡ್ರಾಮಾನುಸಾರ ಪಾತ್ರವನ್ನಾಗಿಸುತ್ತಿರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚವು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ, ಕೆಳಗೊಂಡು ಪಾತಾಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಪಂಚವಿದೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚವು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ, ಈ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಟು ಸುತ್ತುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಜಂದ್ರಗ್ರಹದಲ್ಲಿಯೂ ಮನೆಕಣಬೇಕಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ಎಷ್ಟೂಂದು ಬಡವರಾಗಿಷಣಿದ್ದಿರಿ! ನೀವು ಬಹಳ ಸಾಹುಕಾರರು, ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದಿರಿ ಎಂದು ಭಾರತವಾಸಿಗಳಾಗಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ಲಕ್ಷ್ಯ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿಶ್ವ ಯಾವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಲೂಟ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ವಿಭಜನೆಗಳರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ ಎಷ್ಟೂಂದು ವಿಭಜನೆಯಾಗಿದೆ, ಪರಸ್ಪರ ತುಂಡುಭಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕರಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಇಡೀ ಆಕಾಶ, ಭೂಮಿ, ಸಮುದ್ರ ಎಲ್ಲವೂ ನಿಮ್ಮದಾಗಿತ್ತು, ನೀವು ಅದರ ಮಾಲೆಕರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಈಗಂತೂ ತುಂಡು-ತುಂಡಾಗಿಷಣಿದೆ. ಭಾರತವೇ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕನಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಅತ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪಾತ್ರವು ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೋ ಅದೆಂದೂ ಸವೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನೀವಿಂಗ ಪುನಃ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಮತ್ತೆ 84 ಜಿನ್ನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಪಾತ್ರವು ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದೆಂದೂ ನಿಂತುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಅನೇಕ ಗುರು, ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೋ ಅಷ್ಟು ಅನೇಕಮತೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ, ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೂಂದು ಅಶಾಂತಿಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೊರಿಗಿರಿ, ಮನಃಶಾಂತಿ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ದೇಹಾಭಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ- ಮನಸ್ಸು-ಬುದ್ಧಿಯು ಆತ್ಮದ ಇಂದಿಯಗಳಾಗಿವೆ, ಬಾಕಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಶರೀರದ ಇಂದಿಯಗಳಾಗಿವೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಹೇಗೆ ಸಿಗುವುದು ಎಂದು ಆತ್ಮವು ಕೇಳುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪಗಿದೆ. ನಿಂದು ಆತ್ಮರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಧಮುವೇ ಶಾಂತಿಯಾಗಿದೆ, ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ನಾನಾತ್ಮಕೆ ಶಾಂತಿಯು ಹೇಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕರುವನ್ನಂತೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ, ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಂದೆಯೇ ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲ ಯಾರಿಗೂ ಈ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವಿದೆ ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯೇ ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ, ನಾನು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಕಲ್ಪದ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲ ಬರುತ್ತೇನೆ, ಕಲಯುಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ರಾವಣರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ. ರಾವಣನನ್ನು ಭಾರತವಾಸಿಗಳೇ ಸುಡುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆ ಪತಿತ-ಪಾವನನ ಜನ್ಮವೂ ಇಲ್ಲಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ರಾವಣನ ಜನ್ಮವೂ ಇಲ್ಲಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ರಾವಣನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪತಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ರಾವಣನನ್ನು ಸುಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾತುಗಳು ಯಾರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಜಯಂತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಕೃಷ್ಣನ ಅಲ್ಲ, ಭಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣಾಲೇಯು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನು ಏನು ಮಾಡಿದನು! ಕಂಸಪುರಿಯಲ್ಲ ಜನ್ಮವಡೆದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಕಂಸನೆಂದು ಖೂತಕ್ಕ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಖೂತವೆಲ್ಲಂದ ಬಂದಿತು! ನಿಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ಕೃಷ್ಣನ ಆತ್ಮ, ಯಾರು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದರೋ ಅವರು ತಮ್ಮ 44 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಖೋಗಿಸಿ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಪತಿತನಿಂದ ಪಾವನನಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪುನಃ ತಮ್ಮ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂದು ಕೃಷ್ಣಪುರಿಯ ನಿವಾಸಿಯಾಗುತ್ತಿರಿ, 44 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪುನಃ ತಮ್ಮ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಶಿವತಂದೆಯ ಜಯಂತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಶಿವತಂದೆಯೇ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನರಕದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣಾಲೇ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಹೇ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ನರಕದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ತಾವು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಿರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ನಾವು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರಬೇಕು, ನಾವೇಕ ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳ ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ದುಃಖದ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ಸಹ ತ್ರಾಮಾದಲ್ಲ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ- ಈ ತ್ರಾಮಾವನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲ ತ್ರಾಮಾದ ಆಯಸ್ಸನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವು ಹಳೆಯದಾಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ನತೋರೆ, ರಜೋರೆ, ತಮೋದಲ್ಲಿ ಬರಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಬೇಹದ್ದಿನ ಮಾತಾಗಿದೆ. ನಿಂದಿಗ ಪುನಃ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲಾಕರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ಭಾರತವಾಸಿಗಳು ಯಾರು ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿದ್ದರೋ ಅವರೇ 44 ಜನ್ಮಗಳ ಪಾತ್ರವನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದಿರಿ. ನಿಂದಿಗ ಪವಿತ್ರರಾಗುತ್ತಿರಿ, ಉಳದೆಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರು ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪಾವನರ ಮುಂದೆಹೋಗಿ ನಮ್ಮಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪಾವನರಿಗೆ ಪಾವನರು ಏಕ ನಮ್ಮಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಪಾವನರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಪತಿತಮನುಷ್ಯರು ಅವರಮುಂದೆ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ಸೆಯು ಪವಿತ್ರಾಗಿದ್ದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಕನ್ಸೆಯು ವಿವಾಹವಾಗಿ ಮಾವನಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಕೆ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕಲಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ನಿಂದಿಗ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ. ನಿಂದು ಪತಿತಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಾರದು, ಇದು ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಯಾಗವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಎಲ್ಲರ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಿಂದಿಗ ಕೃಷ್ಣಜಯಂತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರಿ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಇವರಂತೂ ನಾಸ್ತಿಕರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಯಾರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ರಚನೆಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ನಾಸ್ತಿಕರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಧನಿಕರು ಅನಾಥರಾಗಿಜಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಮನೆ-ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜಗತ್ಕಿವಿದೆ, ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ನಾಯನಪುರಿಯಲ್ಲ ತಡುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ನಾಸ್ತಿಕರ ಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಸ್ತಿಕರು ಎಂದರೆ ತಂದೆಯನ್ನು ಅರಿಯಿದೇ ಇರುವವರು. ನಿಂದು ಅರಿತವರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ನಿಂದಿಗ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ನಾವು ಕಲ್ಪಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿದ್ದೇವು ತಂದೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಾರಸಬುದ್ಧಿಯವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾರಿದ್ದೇ ಕಷ್ಟದ ಮಾತಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಕೇವಲ ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ಒಂದುಗಂಬಿ ಬ್ರಹ್ಮ, ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದ ತಂದೆಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ, ಶರೀರವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಲೋಕ ಸಂಬಂಧಗಳ ನೆನಪು ಬರುವುದು. ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ನೆನಪು ಬರುವುದು. ಇದಂತೂ ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ, ವಿಷಯನಾಗರದಲ್ಲ ಮುಖಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರಸಾಗರದಲ್ಲ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲ ಹಾಲು-ತುಪ್ಪದ ನೆದಿಗಳು ಹರಿಯುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಸಿಂಹೇವಣ್ಣಯೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತರವಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಿಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಖಣಿಯರಬೇಕು! ತಂದೆಯೇ ಅಂಜಗನಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ. ಅಂಜಗನೇ ನನ್ನ ದೋಷೆಯನ್ನು ಪಾರು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲರ ಜೀವನಗಳು ದೋಷೆಗಳಾಗಿವೆ.

ಅಂಜಗನು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಶರೀರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಯೇ ಜಟ್ಟಿಡುತ್ತಿರಿ ಬಾಕಿ ಆತ್ಮರನ್ನು ಶಾಂತಿಧಾಮಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮತ್ತೆ ಸುವಧಾಮಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪರಮಃಪತಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೇ ಅಂಜಗನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕಪ್ರಕಾರದಿಂದ ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೇ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಂದಿಗೆ ಪವಿತ್ರಾಗಿ ಪವಿತ್ರಪರಂಜದ ಮಾಲೇಕರಾಗುತ್ತಿರಿ, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶಿವತಂದೆಯು ಶ್ರೀಷ್ಠರನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಯಂ ಭಗವಂತನೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ಇದು ಭ್ರಣ್ಣಜಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ, ನಿಂದಿಗೆ ಪರಮಃಪತಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆದು ಶ್ರೀಷ್ಠರಜಾರಿಗಳಾಗುತ್ತಿರಿ. ಇವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಗುಪ್ತ ರಮಣೀಕ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಇವು ನಿಂದು ಮಕ್ಕಳಗೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ಅನ್ಯರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಂದು ತಿಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ಈಗ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರು ನಾಟಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾರೆಲ್ಲ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರು ಅನ್ಯಧರು ಮಕ್ಕಳ ಹೋಗಿದ್ದರೆಯೋ ಅವರೇ ಬಂದು ಪುನಃ ಬ್ರಹ್ಮಣರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಬ್ರಹ್ಮಕುಮಾರ/ಕುಮಾರಿಯರಾಗದೇ ತಂದೆಯಂದ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಂದಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಕುಮಾರ/ಕುಮಾರಿಯರು ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಎಷ್ಟು ಪುರುಷಾಧರ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ ಹಾಗೂ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರೋ ಅಷ್ಟು ಶ್ರೀಷ್ಠಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಪೂರ್ಣ ಓದಲ್ಪರಿಂದರೆ ಅವರ ಅರ್ಥಷಾಸೇನಾಗುವುದು! ಒಂದುವೇಳೆ ಶರೀರಜಣಿ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಂತೂ ಬರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಪ್ರಜೀಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಧಾರಣರು. ಒಂದುವೇಳೆ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಜೆನಾಗಿ ಓದಿದರೆ ರಾಜ್ಯಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ಓದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಅರ್ಥಷಾಸ್ತಿಲ್ಲವಿಲ್ಲವಂದು ತಿಂಡಿಯಲಾಗುವುದು. ಪವಿತ್ರಾಗಿದ್ದ ಓದುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಶ್ರೀಷ್ಠಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅಪವಿತ್ರಾದರೆ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೂ ಅನೇಕರಿದ್ದರೆ ಕರುಂಬಂಧನದ ಲೆಕ್ಕಾಜಾರಪು ಕಳೆಯಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಗಾಡಿಯ ಏರಡೂ ಜ್ಕುಗಳು ಪವಿತ್ರವಾಗಿದ್ದರೆ ನರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಪವಿತ್ರಾಗಿದ್ದರೆ ಜ್ಞಾನಜಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅಲ್ಲ ಹರುಪೇರಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಬಾಬಾ, ನಾವಂತೂ ತಿಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಸತ್ಯಯುಗದ ಮೊದಲ ರಾಜಕುಮಾರನಾಗಿದ್ದನೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಏಕೆ ಅಜರಿಸಬಾರದು! ನಾವು ಕೃಷ್ಣನ ಆತ್ಮವನ್ನೂ ಕರೆಸುತ್ತೇವೆ, ಆ ಆತ್ಮವು ಬಂದು ಆಟವಾಡುತ್ತದೆ. ರಾಸಾಲೇಗಳನ್ನೂ ಆಡುತ್ತದೆ. ಗೋಪ-ಗೋಪಿಕೆಯರಂತೂ ಇಲ್ಲಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ರಾಜಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರು ಪರಸ್ಪರ ಸೇರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ರಾಸಾಲೇಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಾರೆ, ಜಿನ್ನದ ಮುರುಳಯನ್ನು ಉಂಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಆಟಪಾಠಗಳನ್ನು ನಿಂದು ಅಂತಿಮದಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿರಿ. ಇದೆಲ್ಲ ಹಾತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಆರಂಭದಲ್ಲ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೋರಿಸಲಾಯಿತು, ನಂತರ ನಿಂದು ಪುರುಷಾಧರದಲ್ಲ ತೊಡಗಿದ್ದಿರಿ. ಈಗ ಪುನಃ ಅಂತಿಮದಲ್ಲ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಲು ಆರಂಭಿಸುವುದು. ಯಾರು-ಯಾರು ಯಾವ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಂದು ತಿಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ತಂದೆಯು ಕುಳತು ಇದೆಲ್ಲ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಂಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಂದು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಾ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಳಿ- ಹೌದು, ನಾವೇಕೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಸಾಮರ್ಪಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುವವರು ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜ್ಞಾನವು ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಭಕ್ತಿಯು ತಾನಾಗಿಯೇ ಜಟ್ಟಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಿಂದು ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಸಹ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲರುತ್ತದೆ- ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರು ಪುನಃ ಈಗ ಹೋಸ್ತೆಪರಂಜದಲ್ಲ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಂಡುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ ಏರಡೂ ಕಡೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿಖಾಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗೃಹಸ್ಥದಲ್ಲರುತ್ತಾ ಪವಿತ್ರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಶ್ರೀಮತಪು ಹೇಳುತ್ತದೆ- ಪೂರ್ಣಪವಿತ್ರಾಗಿರಿ, ವೈಷ್ಣವರಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುಪುರಿಯ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ. ಒಳ್ಳೆಯಿದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಹ್ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಯೋಗದ ಮೂಲಕ ಕರುಂಬಂಧನದ ಲೆಕ್ಕಾಜಾರಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಪಾವನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನಜಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ವೈಷ್ಣವರು ಅರ್ಥಾತ್ ಪವಿತ್ರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ತನ್ನ ಶಾಂತ ಸ್ವಧರು ಸ್ಥಿತರಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಶಾಂತಿಧಾಮದ ನೆನಪು ತರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಎಂದೂ ಅಶಾಂತರಾಗಬಾರದು.

ವರದಾನ:- ಮಾಯೀಯ ವಿಷ್ಣುಗಳನ್ನು ಆಟದ ಸಮಾನ ಅನುಭವ ಮಾಡುವಂತಹ ಮಾಸ್ತರ್ ವಿಷ್ಣು-ನಿಮಾತ ಭವ

ಹೇಗೆ ಯಾರಾದರೂ ವಯೋವೃದ್ಧರ ಮುಂದೆ ಜಿಕ್ಕ ಮಗು ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮುಡುಗಾಣಕೆಯ ಕಾರಣ ಏನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ, ಅಂತಹ ಏನೇ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ವೃಧ್ಧ ವೃಕ್ಷ ತಿಂಡಿಯುತ್ತಾರೆ ಇವರು

ನಿದೋಂಷಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಏನೂ ತಿಳಯಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಜಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತಜಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತು ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಭಾವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಯಾವಾಗೆ ನಿಮಗೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮಾಸ್ಟರ್ ವಿಶ್ವ-ನಿಮಾದತ್ ಎಂದು ತಿಳಯುವಿರಿ ಆಗ ಈ ಮಾಯೆಯ ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತಜ ಆಟದ ಸಮಾನ ಕಂಡುಬರುವುದು. ಮಾಯೆ ಯಾವುದೇ ಆತ್ಮನ ಮೂಲಕ ಸಮಸ್ಯೆ, ವಿಷ್ಣು ಅಥವಾ ಹರಿಕೃಷ್ಯೆ ಹೇಬರ್ ಆಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಅದರಿಂದ ಗಾಬರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ನಿದೋಂಷಿ ಎಂದು ತಿಳಯುವರು.

ಸ್ತೋಂಗನ್:-ಸ್ನೇಹ, ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಈಶ್ವರಿಯ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಸ್ವಯಂನೆಲ್ಲ ತುಂಬಕೊಂಡಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಯೋಗಿಗೆಂಬರು